Editie 1
3/2/2020

Ampyx

De officiële schoolkrant van Het 4e Gymnasium

Muzikale recap 2019

DE NAAM VAN HET 4E GYMNASIUM

Elif Zeynep Ozturk

De school Het 4e Gymnasium was eigenlijk maar tijdelijk zo genoemd. Het werd bedacht toen drie middelbare scholen, die de enige categorale gymnasia waren in Amsterdam, nog een gymnasium wilden. Want veel meer kinderen gingen gymnasium doen, totdat er dus geen plek meer genoeg was bij de scholen. Toen hadden ze deze vierde school tijdelijk 'Het 4e Gymnasium' genoemd. Daarna, wanneer de verbouwing klaar zou zijn, zou de school een andere naam krijgen. Maar de schoolleiding was na de verbouwing van de school helemaal vergeten om de naam te veranderen. Uiteindelijk is de naam zo gebleven want de school werd daarmee bekend. Om eerlijk te zijn klinkt het ook wel origineel, of niet?

De kronieken van Het 4e

'Non scholae sed vitae discimus'
~ Seneca

Contact:
Mail: schoolkrant@het4e.nl
Instagram: @ampyxhet4e

***Hoofdredactie*:**
Bella Lachman
Janna Prins

***Vormgeving*:**
Ben David
Benthe Schautt
Yael de Breij

***Redactie*:**
Amelie Pelleg
Bella Lachman
Ben David
Benthe Schautt
Edie de Wit
Elif Zeynep Ozturk
Eva Jager
Fietje Luijendijk
Hester van Ginkel
Iris Helder
Jagoda Wegrzyn
Janna Prins
Jasmijn van der Wyck
Jelle Kraak
Jolie Kaliey
Jonathan de Regt
Julie Hendriksen
Keje Vos
Lara Berghauser Pont
Lotte Talboo
Lucia Klusener
Max Hell
Nadia Couzijn
Quinty Meischl
Remus van der Vossen
Selma Ncharre Njoupouo
Yael de Breij

Janna Prins De Zephyr vocht en vocht tegen het windstille, tegen de zuiden- noorden- en oostenwind, maar tevergeefs. Een windstille winnaar. Alhoewel hij omkwam met de gedachte verslagen te zijn door onze stille vriend, kwam de westenwind tot rust met de gedachte dat ooit een geweldig iemand zijn taken zou overnemen. De simpele stervelingen over wie hij heerste zouden niet lang alleen hoeven te zijn.

En inderdaad, een paar jaar later werd zijn voorspelling waarheid. De incapabele zielen kwamen nu in de macht van de enige die er goed genoeg voor is. De enige persoon die ooit de taken van gestorven Zephyr aankan, en het nog beter gaat doen ook.

Zijn lieftallige zoon: Ampyx.

FEITJES OVER HET 4E GYMNASIUM
door Elif Zeynep Ozturk

1. Je krijgt hier bijzondere vakken waar je nog nooit van hebt gehoord, bijvoorbeeld sterrenkunde en film.
2. Wist je dat Het 4e Gymnasium, de naam, eigenlijk tijdelijk was?
3. Wat leer je eigenlijk bij film?
- montage
- cameravoering
- filmanalyse maken
- en nog veel meer
4. Wij hebben in de eerste klas drie introductiedagen en dan ga je met je klas leuke dingen doen.
5. En in de vierde klas ga op je met een deel van je jaarlaag naar een ander land; Frankrijk, Engeland of Duitsland
6. Elk jaar, de laatste dag voor de kerstvakantie, gaan we schaatsen bij Jaap Edenbaan.
7. Onze school heeft een eigen huiswerkgroep, die helpt je met leren en bepaalde vakken waar je moeite mee hebt
8. Je krijgt sterrenkunde voor een jaar, daarna krijg je natuurkunde. Het jaar sterrenkunde helpt je voor natuurkunde, omdat bepaalde dingen al uitgelegd zijn

Verhaal

De ketting

Geschreven door
AMELIE PELLEG
3 februari 2020

Als je een ketting bent zit je de hele dag aan een lichaam te hangen, daar word je heel lui van, het probleem is alleen dat je wel hangt maar ook op en neer gaat als het lichaam beweegt. Dus je wordt moe maar kunt niet uitrusten. Dat is mijn leven, maar als je kijkt naar de museumkettingen, die hebben een lekker lui leventje: ze zitten de hele tijd op een mooie pop in het middelpunt van de aandacht en bovenal: ze hangen niet. Maar zoals de meeste museumstukken zijn deze kettingen al erg oud of zelfs dood, als ze dood zijn zie je het, maar nog steeds: ze kunnen niet genieten van hun luie leventje. Ik daarentegen wel hoor, maar ja, ik ben nou eenmaal niet speciaal. Wie weet word ik over 371 jaar opgegraven en in een museum gelegd.

Frank Verburg:

Zometeen komen we langs Jezus die een mic-drop doet.

Carolien Orton-Rosier:

Zo, ik ga even het licht uitdoen. Dan kan je haar ook nog eens zien, ze is best wel mooi.

Niels Koopman:

Duizend euro, daar steek ik mijn sigaren mee aan.

Matthias Konecny:

man, youre ugly.

Els Willemsen:

Kifesh, ik zeg toch dit.

Opinie

De overstap

Geschreven door
LOTTE TALBOO
3 februari 2020

Ah, de basisschool. Voor mij was het om 07:15 opstaan, 15 minuten fietsen, superlichte tassen, makkelijke lessen en zes uur school. Helaas komt aan alles een eind, en moet je naar de volgende tree van het onderwijs: de middelbare school. Voor mij (en waarschijnlijk voor vele anderen) was dat om verschillende redenen een grote stap.
Ten eerste moet je een school kiezen, en natuurlijk kan dat niet gewoon zomaar, nee nee. We moeten er een soort loterij van maken, wat geen nut heeft, want de prijs is SCHOOL. Dat is niet bepaald de leukste activiteit ter wereld, dus iedereen VERLIEST!
Daarnaast kun je op een school stranden die voor je gevoel alleen met een VLIEGTUIG te bereiken is (of misschien heb alleen ik dat)! Scholen moeten om één of andere reden VER zijn, maar er zijn ook mensen voor wie de school de BUURMAN is! In elk geval moet ik dertig minuten meer fietsen dan ik al deed (reken zelf maar uit hoe lang dat in totaal is, we zitten op een gymnasium met z'n allen hé). Dat was natuurlijk een enorme sprong, net als voor heel veel andere arme zielen. Mijn oplossing hiervoor is om school te verbieden en dat iedereen het *Klokhuis* gaat kijken ter educatie.
Bovendien heb ik nu huiswerk, wat voor mij vrij nieuw was. Op de basisschool zeiden de leraren wel dat er op de middelbare veel huiswerk zou zijn, maar niemand deed er iets aan! Soms zouden docenten wel een velletje sommen geven, maar er werd niet GECONTROLEERD of we het deden! Volgens mij heb ik in groep zeven (waar de hele tijd werd gezegd dat ze ons met huiswerk voorbereidden op groep acht. Wacht, bereidt elke klas je voor op de volgende klas door huiswerk? Waar bereidt de 6e klas je dan op voor? Wacht, is dat grammaticaal correct?) meer huiswerk gehad dan in groep 8 terwijl DAT de laatste klas is voor de eerste! In elk geval werd ik overvallen door het aantal huiswerk dat ik kreeg, maar ik ben nu oké… Ik zit nu echt niet te huilen achter mijn bureau ofzo.
Ten slotte heb ik nu meer leraren. Het cliché is dat leraren altijd namen van leerlingen door elkaar halen, maar voor mij was het omgekeerd. Ik ben niet bepaald de beste in namen onthouden, dus de eerste weken van school was ik te bang om mijn leraren aan te spreken. Ik was bang dat het de verkeerde naam was en dat men het nooit meer zou vergeten en dat ik dan nooit meer die docent zou kunnen aankijken!
Ik heb misschien een probleem…
In elk geval kan ik nog uren doorzeuren, maar dat doe ik niet want dan zou er niks anders meer in de schoolkrant passen.

Opiniestuk

Feofacts

Geschreven door
FEODOR GABSATROV
3 februari 2020

Feodor Gabsatarov *- Op een regenachtige woensdagochtend besloten Jelle Kraak (producer) en Max Hell (zanger) een liedje op te nemen. Samen voelen ze de muzikale vibes zo goed aan dat ze geen dure apparatuur, fancy studio of autotune nodig hadden. Zij waren*

slechts gewapend met goede moed, een laptop en Max Hells zuivere tunes.
De lyrics zijn lit en de muziek heeft een goede flow en een lay-back vibe die je gerust kan afspelen als je lekker aan het chillen bent met je makkers na een lange schooldag. Onder het genot van sommige middelen zal het nog beter klinken ;). We hebben het hier natuurlijk over snacktomaatjes van de Albert Heijn.

Onderschat deze track niet. Een influencer uit Libanon heeft de boys benaderd en wil het binnenkort gaan promoten.

Luister allemaal naar dit liedje, stream het kapot op de onderstaande services, en deel het met hen die het nodig hebben.

Waar te luisteren?
Spotify: Pasta Bliss - Where R U?
Deezer: Pasta Bliss - Where R U?
iTunes: Pasta Bliss - Where R U?
Apple Music: Pasta Bliss - Where R U?
Napster: Pasta Bliss - Where R U?

Interview

Interview met Michiel Couzy van het Parool

Geschreven door
EDIE DE WIT
3 februari 2020

Wat voor school moet je doen om journalist te worden? Wat vind je zo leuk aan je werk? Deze vragen gaat Michiel Couzy voor ons beantwoorden!

Wat doe je eigenlijk bij het Parool?
Nou, ik ben journalist, dus dat betekent eigenlijk dat het belangrijkste van mijn werk is, dat ik informatie verzamel. Ik heb een onderwerp en dan ga ik mensen spreken waarvan ik denk dat die iets te vertellen hebben over dat onderwerp. Als ik denk dat ik voldoende informatie heb verzameld, dan maak ik daar een stuk van. Eigenlijk ben ik dus verslaggever. Ik schrijf veel over Amsterdam: over de stad en over de politiek. Dat is mijn hoofdonderwerp.

Wat vind je zo leuk aan je werk?
Nou eigenlijk vind ik heel veel dingen leuk. Wat ik leuk vind is dat ik heel veel interessante mensen ontmoet die ik zomaar vragen mag stellen, van de burgemeester tot aan gewoon iemand op straat en die staan mij dan zomaar te woord. Het is eigenlijk best wel gek dat je hun een heleboel vragen gaat stellen en die mensen die je dat vraagt geven zomaar antwoord. Daardoor kom ik ook heel veel dingen te weten en dat vind ik wel interessant. Ik vind dat hele proces van informatie verzamelen, maar ook het opschrijven zelf heel leuk! Het is ook heel gevarieerd werk.

Hoe word je journalist, en welke school moet je daarvoor doen?
Ja dat is een goede vraag! Die heb ik vroeger zelf ook gesteld. Toen ik op de middelbare school zat wilde ik eigenlijk al journalist worden. Ik zat in de 5de of 6de en toen ging ik alle hoofdredacteuren in Nederland een brief sturen, dat deed je in die tijd nog, in die brief vroeg ik eigenlijk precies wat jij net vraagt: Wat moet ik doen om journalist te worden? En zij zeiden, en dat klopt ook, dat je heel veel moet oefenen! En dan kom je er ook gelijk achter of je het wel echt leuk vindt om te doen. Dus meteen na de middelbare school ben ik voor een huis-aan-huis-blad gaan schrijven, want daar doe je ervaring op. Je kan dan naar de school voor journalistiek of naar de universiteit om een opleiding doen, maar ik heb een algemene opleiding gedaan, ik heb rechten gestudeerd en ben daarna journalistiek gaan studeren. Maar ik heb altijd, ook tijdens mijn studie, heel veel geschreven, want dat is het belangrijkste!

Wil je nog iets zeggen?
Ik wil vooral zeggen dat ik het vak kan aanraden! Ik vind het heel leuk om te doen! Maar je moet het wel leuk vinden om te doen en interesse hebben.

Omgaan met zelfmoordneigingen

3 februari 2020

Het is hartstikke lastig om over zelfmoordneigingen te beginnen, vooral tegenover de mensen van wie je het meeste houdt. Je wilt ze misschien niet lastigvallen en denkt: ze hebben het al druk genoeg, ze begrijpen niet hoe ik me voel, en andere soortgelijke gedachtes.
Maar het is wel belangrijk om het te vertellen! Zo'n zwaar geheim is erg lastig te blijven dragen. Het lucht op om het te vertellen, je zult er achterkomen dat je niet alleen bent en het kan voorkomen dat het probleem nog groter wordt.
In dit soort situaties is het eigenlijk erg afhankelijk van de persoon. De ene heeft ouders of verzorgers die het compleet begrijpen, de ander komt liever terecht bij hun vrienden en weer een ander praat liever met een professional. Dit is jouw keuze.
Voor degenen die liever praten met hun vrienden: In de puberteit begin je veel minder afhankelijk te zijn van je ouders en steun je vaak meer op je leeftijdgenoten. Suïcidale gedachten komen vaker voor en er is een grote kans dat er iemand anders in je vriendenkring is met hetzelfde probleem. Als je het aan je vrienden gaat vertellen, vergeet dan niet dat je voor een reden met ze bevriend bent!
De tweede mogelijkheid is om naar je ouders of verzorgers toe te gaan. Oei. Iedereen heeft wel eens problemen met hun ouders. Vroeger waren ze de beste, papa was lief en mama wist alles. Maar jammer genoeg: hoe ouder je wordt, hoe meer je ziet dat zij ook maar mensen zijn en je ziet hun slechte eigenschappen voor

het eerst. Maar één ding is belangrijk om niet te vergeten: het zijn je ouders. Ze zijn niet perfect, ze zullen het misschien niet helemaal begrijpen, maar hun belangrijkste baan is om voor jou te zorgen. Ze zullen schrikken, misschien stellen ze erg veel vragen, misschien juist geen. Jij kent je ouders, jij weet hoe je het beste hierover kunt beginnen. Wel een tip: niet als ze het erg druk hebben! Wacht tot een rustig moment, bijvoorbeeld net voor het slapengaan en vraag dan of je een afspraak met ze kunt maken om het hierover te hebben. Hierdoor heb je een hogere kans dat je hun volle aandacht hebt en zij beter advies kunnen geven, als dat is wat je wil tenminste.

Ten derde kun je ook om professionele hulp vragen. Op school is er een zorgafdeling, waarmee je over dit soort kwesties kunt praten. Op onze school is dit Marit Gerretsen. Voor professionele hulp heb je toestemming van je ouders nodig, totdat je zestien jaar bent. Hiervoor moet je het eerst aan je ouders vertellen. Maar! Er is een andere mogelijkheid. Op de Houtmankade is elke woensdag van 3-6 een mogelijkheid om met vrijwilligers te praten, die ervaring hebben op het gebied van psychologie. Dit heet @ease en je hoeft geen afspraak te maken. Er is altijd een zorgprofessional aanwezig, waarmee je kunt bespreken hoe je het beste verder kunt. Door hier naartoe te gaan weet je ook dat er kwestie is van beroepsgeheim.

Natuurlijk is het eng! Het is eng om te praten met iemand die je niet kent, of juist heel goed kent. Maar het is wel belangrijk. Ik kan je niet dwingen om naar iemand toe te stappen, het is jouw beslissing. Veel sterkte en succes. Ik hoop dat het goed gaat.

0900 0113
113 Zelfmoordpreventie
Openingstijden: 24 uur, 7 dagen per week
Talen: Nederlands
Website: www.113.nl

Vertrouwelijk

De kronieken van Het 4e: a secret history

Geschreven door
MAX HELL & JELLE KRAAK
3 februari 2020

De wereld werd geïntroduceerd aan Het 4e Gymnasium toen het in 2005 door oud-docenten van het Vossius en de Esprit Scholengroep gesticht werd. Althans, dat is wat ons verteld is. Na extensieve research hebben verslaggevers Jelle Kraak en Max Hell ontdekt dat de bevolking al deze jaren is voorgelogen. In werkelijkheid bestaat Het 4e al zo'n 3700 jaar. Gedurende het grootste gedeelte van deze jaren bestond de school nog onder een obscure naam, het 'Zephyr instituut'. Dit instituut openbaarde zich pas veertien jaar geleden aan de wereld onder de naam die wij nu allen kennen. In deze serie stellen Max en Jelle bloot wat de geheime diensten al die jaren stil hebben gehouden: dit zijn de kronieken van Het 4e.

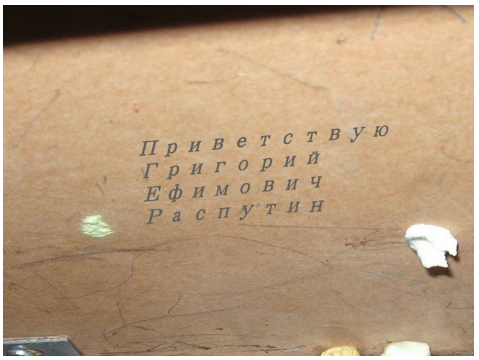

Enkele jaren geleden, tijdens een geschiedenisles van Frank Verburg liet Jelle Kraak een blauwe balpen vallen. De pen landde een paar tafels verderop, onder het bureau van de betreffende leraar. Jelle bewoog zich naar de grond en begaf zich kruipend richting de noodlottige tafel. In extase omdat hij zijn favoriete pen terug had gevonden vergat hij dat hij onder een tafel zat en stootte hij zijn hoofd. Na enig gevloek herpakte hij zichzelf en keek toevallig omhoog naar het object van zijn pijn. Tussen de kauwgom en fallussen trof hij een merkwaardige inscriptie aan. Het scheen hem Russisch toe. Snel maakte Jelle er een aantekening van en vervolgde zijn les.

In de grote pauze vroeg hij een van zijn contacten, ene Feo G., zeer begaafd in de Russische taal, wat deze leus betekende. Na enig gepeins bracht hij hem de schokkende vertaling: RASPUTIN WEES GEZEGEND. De vertaler en Jelle keken elkaar geschrokken aan. Dit soort teksten zie je wel vaker op school, maar het feit dat het in het Russisch geschreven stond was zeer verdacht. Deze verdenkingen werden nog meer versterkt door het feit dat desbetreffende inscriptie onder het bureau van docent Frank Verburg gekrast stond.

Op een andere dag kreeg Max Hell een rode kaart van Laura de Glopper, na het vertonen van ondeugdelijk gedrag. Als straf moest hij de beruchte personeelskamer schoonmaken. Hij boende wat, poetste wat en schrobde wat,

tot na een tijdje zijn schoonmaakmiddel op was. Op zoek naar een extra fles trok hij wat lades open, waar
hij na een tijdje iets vond wat hij niet had mogen vinden: een ingelijste foto van een man met een wilde baard. Deze man kwam hem bekend voor. Heel bekend. Het was niemand minder dan Russisch enigma Grigori Rasputin, over wie hij zoveel geleerd had. Waarom zouden de docenten zo heimelijk een foto van Rasputin bewaren? En waarom hadden ze die ingelijst? Vragen borrelden op in Max' nieuwsgierige ziel.

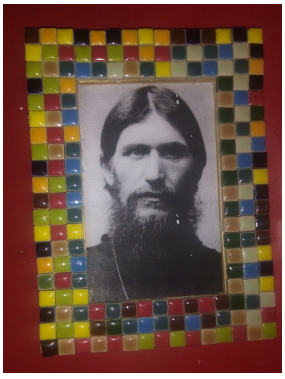

Twee weken later leerden wij elkaar kennen op een troosteloze avond in een karaokebar in Amsterdam-West. Had fortuna dit bepaald? God moge het weten. Maar toeval was het zeker. Jelle had net het volledige oeuvre van A-ha gezongen, toen hij Max aantrof met een grote mok Chai. Jelle had Max al eens eerder gezien, en vond hem maar een rare vogel, maar op een eenzame avond als deze was elk contact gewenst. Plotseling werd op een hels volume een lied afgespeeld, een lied met oh zo veel betekenis. Rasputin van Boney M. We keken elkaar aan en deelden spontaan onze bevindingen met elkaar. Het was alsof het lot ons bezeten had. We waren blij dat er iemand anders was met dezelfde zoektocht, maar ook bedeesd: er was echt iets aan de hand op school. We besloten samen op onderzoek te gaan.

Als eerste benaderden we leraar geschiedenis Nico Markus met een vraag over onze ondervindingen. Dit resulteerde in een geprikkelde reactie. Kortaf en op een manier die niets voor hem was reageerde hij met de woorden: 'Vergeet dit! Ik weet hier niks van: niemand weet hier iets van.' We liepen verstomd het lokaal uit.
Een soortgelijke of extremere reactie kregen wij van de meeste docenten die wij om verheldering vroegen: David Kenbeek viel flauw, de altijd zo vrolijke Nienke Wieringa viel stil terwijl er een duistere blik op haar gezicht verscheen en voor Niels Koopman was dit een reden om ons een week lang te negeren, zelfs als we vragen hadden over aoristus-stammen of optativi. Caroline liet haar boeken vallen en rende weg. De laatste twee uur Latijn vielen die dag uit. Ons onderzoek begon stroef en demotivatie lag op de loer.
Maar wij, journalisten met een code en een eeuwige drang om de waarheid koste wat kost boven water te halen, vochten door. Uiteindelijk werd ons doorzettingsvermogen beloond, een docent brak. Misschien kwam het doordat hij net 11000 kilometer had gefietst vanuit zijn woonplaats in Vladivostok, maar Emiel Pieterse gaf onmiddellijk in. De macho gymdocent verwees ons ietwat gespannen door naar oud-leraar Patrick van Nieuwenhuizen. Volgens Emiel zou hij ons de waarheid kunnen verschaffen. Dit bevestigde onze vermoedens. Patrikos was in zijn vele jaren op het 4e altijd al een intrigerend, doch verdacht figuur geweest.

Alvorens ons vertrek naar het Vossius brachten wij nog een bezoek aan het Patrikion, lokaal 114. In deze tempel van de klassieke talen zijn immers veel inscripties en restanten van zijn heerschappij te vinden. En ja, in een hoek van het lokaal stond, tussen enige door leerlingen aangebrachte vulgaire symbolen en vunzige teksten, een Latijns gedicht. Na weken ploeteren in de OBA lukte het ons om een grove vertaling te maken van het dichtwerk. De inhoud bewees dat Emiel het bij het rechte eind had.

RASPUTIN PATRIKO SUO SALUTEM
Patrick, mijn geliefde kameraad.
Tot verraad nooit gewend.
Loyaliteit altijd gekend.
Maar ik, de beruchte minnaar.
Zal niet voor de vijanden zwichten.
En me naar het Oosten richten.

We doken de boeken in en gingen op zoek naar de nieuwe aanstelling van Patrick. Waar geeft de goede man nu les? Na een simpele scan van zijn *linkedin*-pagina werd het duidelijk dat hij nu het Vossius terroriseerde. Tijdens een driedubbel tussenuur stapten we op onze fietsen en vertrokken we naar Amsterdam-Zuid. Dapper en vol verwachtingen traden wij het bekakte gymnasium binnen, trokken naar een inmiddels berucht lokaal, pakten Patrick bij z'n kraag en spraken in koor de veelzeggende woorden: '*Spill the tea*, Patrikos!'

En man man mán, Patrikos had goede thee.

Wordt vervolgd

DISCLAIMER: deze tekst is satirisch bedoeld. Geen van de gebeurtenissen die in dit artikel beschreven staan, zijn echt gebeurd. Ze zijn hooguit gebaseerd op historische figuren of dingen die ons zijn overkomen.

Sport

RIK SMITS

Geschreven door
LUCIA KLUSENER
3 februari 2020

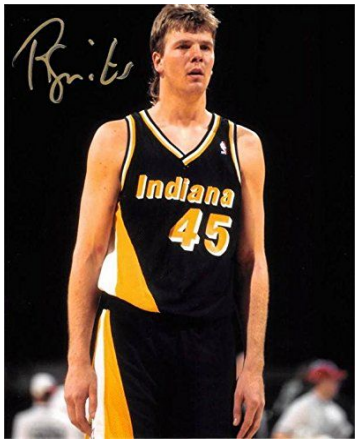

Lucia Klusener De grootste basketballer van Nederland is Rik Smits. Een man van 2,24 meter die geboren is in Eindhoven, 1966. De enige Nederlander die in het All Star team heeft gezeten. Men noemde hem de Dunking Dutchman door zijn vele dunks die hij over iedereen scoorde.

Al als kind was hij heel erg lang en stak boven iedereen uit. Door zijn lengte was hij heel onzeker en verlegen, waardoor hij liever alleen wou zijn. Zijn grootste hobby was op dat moment de motorsport. Rik begon met de sporten zoals voetbal, judo en rugby maar uiteindelijk begon hij aan zijn veertiende met basketbal. Voor het eerst in zijn leven zag hij het nut van zijn lengte en daarom begon hij basketbal steeds leuker te vinden. Hij kreeg veel een op een trainingen en werd steeds beter. In Nederland werd hij meer als een slungel gezien, daarom greep hij zijn kans toen er een coach uit Amerika in Den Bosch was van het Marist college. Hij vertrok naar de VS om te basketballen bij de Marist college. Daar leerde hij hoe hij met zijn lengte moest basketballen en hij werd zekerder over zijn zichzelf. Hij bracht het Marist college tot de kampioenschap.

Hij speelde een wedstrijd tegen een jongen die later naar de NBA zou gaan. Rik scoorde 22 punten en die jongen scoorden negen punten. Die avond was de eerste keer dat Rik dacht dat hij misschien ook een kans zou hebben om de NBA te halen. Indiana Pacers, een NBA club in de VS, bood hem een profcontract aan om daar als NBA starting center* te spelen. Hij was achttien en verdiende al 2,5 tot 3 miljoen gulden per jaar. Larry Bird, een NBA-legende, speelde tegen hem. Hij herinnerde zich dat zijn coach tegen hem zei dat Rik een lang jonge jongen is die niet belangrijk is in het spel. Toen de wedstrijd was begonnen had hij al vier keer achter elkaar gescoord, zijn coach zei dat hij nooit meer naar scoutingsrapporten zal kijken.

Bij zijn tweede en derde seizoen had hij vele enkelblessures en zijn nieuwe coaches wisten niet goed hoe ze hem moesten gebruiken. In 1993 speelde ze een wedstrijd tegen Orlando in de Play-offs. Zijn nieuwe coach, Larry Brown maakte hem belangrijk. Het stond 93-92 voor Orlando, ze hadden nog anderhalve seconde. Met een schijnbeweging vanaf de vrijeworplijn scoorde Rik en hadden ze de overwinning gepakt. Hij werd als vierde gekozen voor het All Star team, met Michael Jordan, Shaquille O'Neal, Karl Malone en Kobe Bryant.

Rik heeft één keer de finale gehaald, Indiana vs LA. Na zijn verlies gaf hij aan dat hij ging stoppen met zijn carrière. Hij voelde aan dat hij niet meer in zijn beste vorm was en het had geen zin voor hem om door te gaan. Dit waren zijn laatste woorden: Ik heb twaalf fantastische jaren gehad. Met fans die me enorm hebben gesteund. Ik heb mooie herinneringen, bepaalde dingen ga ik zeker missen en bepaalde dingen totaal niet.' Na zijn carrière belde Rik zijn vader en vroeg of hij terug mocht komen en kwam de motorliefde terug.

NBA: *beste en grootste compositie van de wereld in Amerika*
All Star team: *twee teams van de beste man van de NBA spelen tegen elkaar*
Starting center: *een positie in basketbal (voor grote/lange spelers)*
Play-offs: *de beste zeven clubs spelen tegen elkaar waarbij een van hen kampioen wordt*

Recensie

Star Wars The Rise of Skywalker

Geschreven door
CASIJN YUEN
3 februari 2020

Dag leerlingen van Het 4e, ik ben Casijn Yuen van de schoolkrant. In mijn verleden heb ik vele films zien komen en gaan, en uiteraard vallen hier ook de vele Star Wars-films onder. Zo ook the Rise of Skywalker. Deze zeer recente film is de afsluiting van de derde Star Wars trilogie. De film was redelijk leuk, maar had wel degelijke teleurstellende elementen. Hierover wijd ik in deze recensie verder uit.

De film zelf vond ik zeer vermakelijk - het was zeker niet de allerbeste film ooit, maar het allerbelangrijkste is dat de film amusant is en dat vond ik zeker. De film duurt twee uur en 22 minuten en iedere minuut was even vermakelijk.

De film is een vervolg op de vorige twee films uit de saga; *Star Wars the Force awakens* uit 2015 en *The last Jedi* uit 2017 en volgt de personages Kylo Ren (Adam Driver) en Rey (Daisy Ridley) In totaal duurt het verhaal tijdens de film zestien uur.

Sommige scènes waren wel een beetje cliché, zoals hoe het verzet altijd net op het allerlaatst toch overwint. Sommige dingen waren dus wat minder. Het acteerwerk van Adam Driver was echter geniaal en absoluut geweldig: je kon de spijt en woede van zijn personage echt voelen. Het voelde levensecht aan, hoe hij gefrustreerd was door zijn acties en wist dat hij van alles spijt had maar niet terug kon gaan. Waar de film aan sommige dingen niet voldoet, maakt het ze weer goed met geweldig acteren, indrukwekkende scènes en prachtige muziek. De muziek is wederom gecomponeerd door John Williams en is prachtig. Melodieën en liedjes uit de vorige Star Wars films kwamen ook aan bod, wat absoluut geweldig is. Een leuk detail is dat de eerste planeet die te zien is uit Star Wars de zandplaneet Tatooine is, in *Episode IV A New Hope*. De saga eindigt daar echter ook weer in *Episode IX, The Rise of Skywalker*. Ook was het erg leuk om via voice overs cameos te krijgen van personages uit de vorige films.

Er zijn zeker ook een paar *in-universe* details die sommige fans zullen opmerken als foutjes, wegens het feit dat Disney sinds de overname van Lucas Films het *Expanded Universe* heeft geschrapt uit het *Canon Universe*, de geverifieerde Star Wars kanon. Het Canon Universe bevat de films en de boeken over de films, ook verhalen die niet door George Lucas zijn geschreven. Door dit zijn sommige gebeurtenissen uit Star Wars niet meer canon en dus nutteloos. Hieronder vallen dingen als verhalen uit de geschiedenis van Star Wars van vroeger, maar ook dingen als wanneer en waar de laatste films zijn geëindigd.

Ondanks dit alles was de film wel echt leuk om te zien. Voor sommige diehard fans zullen fouten duidelijk op te merken zijn, en hoewel ik denk dat de meeste mensen het zeker niet zullen bestempelen als één van de beste films, is het toch wel leuk om te zien. De film is voor mij gemiddeld en krijgt 3,5 uit 5 sterren.

Cultuur

Verborgen parels

Geschreven door
JASMIJN VAN DER WYCK
3 februari 2020

Heb jij alle series op netflix al uitgekeken? Dan is deze rubriek iets voor jou! Ik geef hier wat verborgen pareltjes die op Netflix en op NPO start te zien zijn.

THE GET DOWN

The Get Down speelt zich af in the Bronx (een ghetto in New York) in de jaren 1970.
Het gaat over Eziekel Figuero die een dichter is. Hij komt Shoalin Fantastic tegen. Shaolin Fantastic is een beginnende dj en krijgt les van Grandmaster Flash, hij is niet alleen dj maar ook een drugsdealer. Eziekel is een dichter en kan goed freestylen. Hij gaat samen met zijn drie vrienden, Rara, Dizze D en Boo, over het gescratch van Shoalin rappen. Dit is ook echt hoe hiphop ontstaan is.

De vriendin van Eziekel, Mylene, wil een discoster worden, maar haar vader heeft een kerk en is heel erg gelovig. Ze zingt in haar vaders kerk. Maar wil ze haar leven vast blijven zitten in haar vaders kerk? *The Get Down* is te zien op Netflix. En de serie heeft ook heel leuke liedjes zoals 'I'll keep my light in my window' en 'Mr. Bill'

L'AMICA GENIALE (DE GENIALE VRIENDIN)

De geniale vriendin is een serie op NPO-start. Het speelt zich af in een buitenwijk in Napoli.
De serie gaat over twee vriendinnen en ook over de Italiaans maffia. Beiden van de vriendinnen zijn slimmer dan de andere kinderen uit de buurt, maar terwijl Elena hard moet studeren, lijkt Lila bijkans briljant. Dankzij offers van haar ouders lukt het Elena om zich langzaam te ontworstelen aan haar milieu, Lila daarentegen moet blijven helpen in de schoenenzaak van haar vader. De serie wordt in het Italiaans gesproken.

Cultuur

Muziek

Geschreven door
JASMIJN VAN DER WYCK
3 februari 2020

Muzikale recap van 2019

3. KIWANUKA ~ Michael Kiwanuka

Michael Kiwanuka is een britse singer-songwriter. Dit album is oldschool soul, maar dan met een modern tintje.

2. WHEN I GET HOME ~ solange

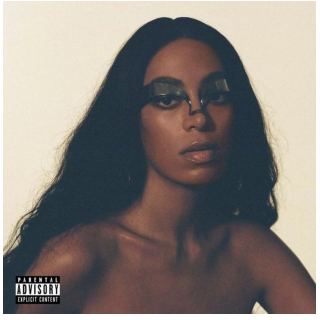

Ik denk dat jullie allemaal Beyoncé wel kennen, haar zusje Solange verdient evenveel respect. Dit album is een mooie mix van soul, R&B, funk en hiphop.

1. IGOR - tyler, the creator

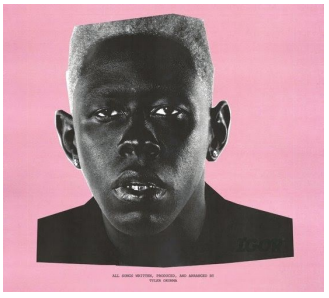

Tyler, the creator is een rapper uit California. In zijn vorige albums zit er veel hele zware drukke rap, maar dit album is iets liever en er wordt niet alleen in gerapt maar ook een beetje gezongen. Hij heeft ook veel gebruik gemaakt van oude samples, als je goed luistert hoor je misschien wat stukjes van liedjes die je eens eerder hebt gehoord.

Liedje van de maand:

THE MESSAGE - Grandmaster Flash and The Furious Five

Dit liedje is een van de eerste hiphop liedjes ooit. Grandmaster Flash was de DJ. Hij gebruikte bijvoorbeeld een drumbeat van een liedje van Jackson 5 en speelde dat steeds achter elkaar af en dan deed je dat ook met een andere plaat. Zo maakte ze muziek zonder instrumenten te gebruiken. The Furious Five waren dan de MC's en rapten over de beat van Grandmaster Flash. Ze rappen over hoe het was in The Bronx, wat Grandmaster Flash' koninkrijk was.

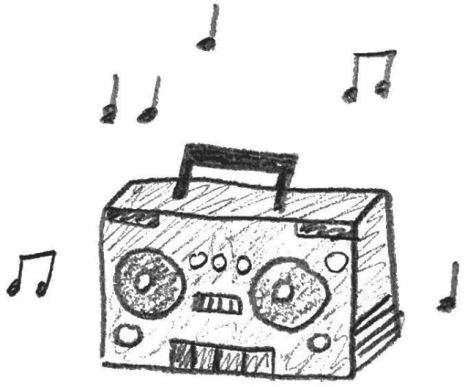

Gedichten

Ingezonden door Ndede, Julie en Bella & Quinty
3 februari 2020

Ndede Assiam - Invidia's Doornen

In tuinen van Invidia
Zijn er planten van verlangen
En de geesten van Invidia
Die mijn blik willen vangen

Het begint met de illusie van gebrek
En het kijken naar een ander
Een liaan van Invidia wordt verstrekt
Zij kijkt naar hoe mijn visie verandert

Afgunst vervult mijn ogen
Ik begin steeds meer groen te zien
In Invidia's roes word ik bedrogen
"Hij heeft wat ik verdien!"

Het verlangen naar wat een ander heeft
Zorgt ervoor dat ik steeds meer in zijn wereld leef
Terwijl hij door focus steeds meer wint
Zorgt Invidia ervoor dat mijn ondergang begint

Doordat ik de afgunst in duik
Val ik steeds dieper in haar struik
Wanneer haar plan is voltooid
Zal ik de diepte in worden gegooid

Mijn lichaam begint pijn te doen
Ik voel het effect van haar toorn
Nee, het is niet Ira met wie ik word verzoend.
Maar Invidia's doorn.

Het groene slaat steeds meer om me heen
In deze illusie ben ik helemaal alleen
De doornen beginnen mij steeds meer te prikken
Terwijl ik in jaloezie zal stikken

Ndede Assiam - SUPREMACY OF MALEVOLENCY

In our world, in our brains
There is memory, so vulnerable
There is history, so influenceable
Incidents will leave their stains

The presence of time will make clear
If remembrance is us dear
Or oblivion is near
Will the act be in vain?

Simple is the answer to this query
Despite the unrest it may cause
It will answer with blessings or curses
It will respond with pleasure or pain

The will of the cause
Shall always leave a trace
But the remain of the malevolent
Has always a stronger base

Memory longer, chains stronger
Not easily they will yield
Blocking our progress, blocking our sight
Dreaded is their might

The deeds, the damned deeds,
Our trust they will they maim
It does not matter how much good we meet
The stain has always something to gain

Julie Alm - Blue World

There were so many people in the world, but now they're all gone

There were so many stories in the world, but I only knew one

Everyone had a story, a story that should be told

And after all those years, after all this time,

There's only one of them, that was mine

Gedicht door Bella Lachman, geïllustreerd door Quinty Meischl